

Sygn. akt V KK 277/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.)

sprawy **W. Ł. G.**

skazanego z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt IV Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 4 grudnia 2015 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

**oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną, obciążyć
skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W kasacji wniesionej na korzyść skazanego W.G. podniesiono zarzut naruszenia prawa procesowego, to jest art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. przez nienależyte rozpoznanie zarzutów podniesionych w apelacji i w konsekwencji dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranych dowodów na niekorzyść skazanego. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroków Sądu odwoławczego oraz Sądu pierwszej instancji i uniewinnienie skazanego od przypisanego mu czynu ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w L. wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym i jako taka zasługuje na oddalenie. Kontrola kasacyjna nie potwierdziła zasadności podniesionego zarzutu. Sąd Okręgowy w L. w sposób zgodny z wymaganiami prawa procesowego odniósł się do zarzutu podniesionego w apelacji. Rozważył należycie zarzut obrazy art. 5§2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. i prawidłowo wyjaśnił czym kierował się wydając wyrok oraz dlaczego nie podzielił argumentacji zawartej w apelacji, a uwzględnił ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy w G.. To zaś, że sposób rozpoznania tych zarzutów nie jest zgodny z oczekiwaniami ich autora, nie może samo przez się prowadzić do uznania, iż kasacja jest zasadna. Kontrola kasacyjna nie może bowiem polegać na dublowaniu kontroli apelacyjnej, a taką intencję skarżącego należało odczytać z treści kasacji, która w znakomitej części stanowiła powielenie argumentów zawartych w apelacji. W istocie bowiem postawienie zarzutu kasacji należało uznać jako działanie instrumentalne, zmierzające do ponownej kontroli odwoławczej wyroku Sądu Rejonowego w G. w zakresie jego podstawy faktycznej ustalonej w sposób prawidłowy na podstawie zeznań pokrzywdzonego D. S. (z postępowania przygotowawczego) oraz zeznań świadków M. C. i Ł. B. , którzy po zdarzeniach wykonywali czynności procesowe z udziałem pokrzywdzonego i skazanego. Kasacja stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, służący do eliminowania z obrotu prawnego orzeczeń dotkniętych rażącymi naruszeniami prawa. Orzekając w granicach określonych treścią zarzutu kasacji, takich naruszeń w tej sprawie nie stwierdzono.

Biorąc to pod uwagę, rozstrzygnięto jak w postanowieniu.